

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros Decretalium, Tomus ...

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus II. De his, qui possunt ordinare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

Baptizati in ægritudine propter mortis periculum, c. unic. dist. 57. Neophyti, donec moribus, & vitâ Christianâ satis instructi videantur Episcopo; Covarr. in Clem. si fructuosus, de Homicid. p. 1. §. 1. n. 7. solenniter, & publicè pœnitentes. c. placuit 68. dist. 50. & c. 1. de Bigam. junct. gloss. V. Pœnitentes: excommunicati, suspensi, interditi, omnes irregulares, sive ex, sive citra delictum; quibus aliqui addunt Novitios Religionum, licet contrarium verius sit, nisi alicubi sit consuetudo contraria.

Not. autem 1. per prædicta impedimenta juris humani, solum illicitam, non autem invalidam esse taliter impeditorum ordinationem. Not. 2. notoriè criminosos, de quibus supra, licet non prohibeantur in c. 4. h. t. & c. fin. eod. ne ad altiorem ascendant, vel in susceptis ministrant peractâ pœnitentiâ; hanc tamen constitutionem c. ex tenore, aliquantum esse correctam à Trid. Sess. 14. de Reform. c. 1. junct. declarat. Card. ibid. Cæterum hæc Ordinum suscipiendorum impedimenta, summatim hic enumerata, suis quæque titulis, ut constabit ex seqq. declarabuntur.

ARTICULUS II.

De his, qui possunt ordinare.

2115. **Q**uæstio est 1. cui competat ordinaria potestas conferendi Ordines? R. solis Episcopis consecratis c. 1. §. ad Episcopum, dist. 25. ibi: ad Episcopum pertinet, Basilicarum consecratio, unctio Altaris, & consecratio Chrismatis; ipse prædicta officia, & ordines Ecclesiasticos distribuit: ipse Sacras Virgines benedicit: & dum præcessit unusquisque in singulis, ipse tamen est præordinator in cunctis, c. quamvis, dist. 68. ubi Leo 1. scribens ad Episcopos Germaniæ, & Galliæ, quamvis, inquit, Chor-Episcopis, & Presbyteris, plurima cum Episcopis ministeriorum communis sit dispositio, quædam tamen, auctoritate veteris legis, quædam novellis, & Ecclesiasticis regulis sibi prohibita novierint: sicut est, Presbyterorum, & Diaconorum, aut Virginum consecratio, sicut constitutio Altaris, ac benedictio, vel unctio. Siquidem nec erigere eis altaria, nec Ecclesias, vel Altaria consecrare licet,

Tom. I.

nec per impositionem manuum, fidelibus baptizatis, vel conversis hæreticis paracletum Spiritum S. tradere, nec Chrisma conficere, nec Chrismate Baptizatorum frontes signare, nec publicè quidem in missa quemquam pœnitentem reconciliare, nec formatas cuilibet Epistolas mittere. Hæc enim omnia illicita sunt Chor-Episcopis; item c. Aqua 9. de consecrat. Ecclesia, junct. gloss. V. Jurisdictioni, ubi Gregorius IX. aquâ, ait, per Episcopum benedictâ Ecclesiam reconciliari posse per alium Episcopum, non negamus; per Sacerdotes simplices hoc fieri de cætero prohibentes, non obstante consuetudine provinciæ Bracharen: (quæ dicenda est potiùs corruptela) quia, licet Episcopus committere valeat, quæ Jurisdictionis existunt: quæ ordinis tamen Episcopalis sunt, non potest inferioris gradus Clerico, demandare. Quod autem mandantibus Episcopis super reconciliatione factum est, hæctenus per eosdem, misericorditer toleramus.

2116. Not. autem nomine Episcopi hic etiam venire illi Superiores; 2. quod hic loquamur de potestate ordinaria. Nam aliqui, Episcopis inferiores, ex concessione, vel Privilegio Papæ (Episcopus enim, inferior Papæ, quæ sunt Ordinis, alteri committere, vel delegare non potest, sed tantum, quæ sunt jurisdictionis, c. penult. de consecr. Ecclesie, junct. gloss. V. Jurisdictionis) possunt suis conferre primam tonsuram, & quatuor minores. Nam jure communi antiquo, omnes Abbates, seu Prælati Regulares: modò fuerint Presbyteri, & benedicti ab Episcopo (imò etiam non benedicti in casu, de quo num. 2108.) primam tonsuram, & ex minoribus ordinibus Lectoratum conferre potuerunt (& consequenter Ostiatorum, cum hic ad illum supponatur) non solum suis Religiosis, sed etiam sæcularibus, in quos jurisdictionem quasi Episcopalem obtinebant, c. 1. dist. 69. junct. gloss. V. Lectoris; sed tantum in proprio Monasterio: ex diuturna verò consuetudine iisdem etiam conferre poterant omnes quatuor minores Ordines, ut colligitur ex c. 1. de Ordinatis ab Episcopo, qui Episcop. renuntiavit, junct. gloss. V. à non Episcopis.

2117. Hodie autem, & jure novo, prædicti Abbates, si sint verè tales (non autem, si

O o o 2

Abba-

(Abbatiam solum habeant in commendam, per *Trid. Sess. 23. de Reform. c. 10. junct. primâ declarat. Card. ibid.*) suis subditis Regularibus, imò & Novitiis, juxta probabiliorem sententiam (quam tenet Pirhing hic n. 45. & apud illum Sanchez, Suarez, Layman, & alii) conferre possunt primam tonsuram, & quatuor minores, si sint Sacerdotes, vel mitrati, vel saltem ex Privilegio Papæ Pontificalia exercere valeant; an autem, *nunc*, post Tridentinum, etiam subditis suis secularibus, uti jure antiquo poterant, primam tonsuram, & minores ordines conferre possint? dubitatur, & negativa probabilior est. Nam illi facultati, seu privilegio utpote infero juri communi, derogatur per Tridentinum, esto ejus mentionem non faciat, secundum dicta *de lege derogante*; Sic Fagnanus in c. *Nonnulli, de Rescript. 24.* & alij.

2118. Questio est 2. an cuilibet Sacerdoti, ex speciali Privilegio Papæ, committi possit potestas ordinandi Diaconos, & Subdiaconos (non autem Presbyteros) saltem in casu necessitatis? *Re.* Affirmari à Barbosa, Rodriquez, Tannero, & aliis apud Pirhing hic n. 48. contrarium sentiente D. Thomâ 3. p. in *supplem. a. 1. ad 3.* illis testantibus, tale Privilegium ab Innocentio III. concessum Abbatibus Cisterc. licet omnes negent de Presbyterio: illud tamen dicendum, ordinationem factam ab Abbate, contra formam facultatis ordinandi sibi concessam, probabilius, & illicitam, & invalidam esse, quando facultas illi comperit non ex vi suæ consecrationis, sed ex delegatione Papæ (quia pro tali casu, scilicet formæ non servatæ, potestas delegata non censetur) & Abbatem, seu Prælatum Regularem, habentem potestatem ordinandi, ordinantem alios, quam subditos Regulares, incurrere poenam suspensionis ab exercitio Pontificalium absolutè, & sic ordinatos ab exercitio Ordinum, de quo *Trid. Sess. 6. de Reform. c. ult.*

2119. Questio est 3. an Episcopi, etiam lapsi in hæresim, excommunicati non tolerati, suspensi, & interdicti validè conferant Ordines? *Re.* Affirmativè; quod etiam procedit de Simoniacis, & depositis, seu degradatis, modo servant debitam materiam, & formam cum intentione; quia re-

tinent Characterem, & potestatem conferendi Ordines. Ordinati tamen ab illis scienter, ab usu Ordinum perpetuò sunt suspensi, donec dispententur, c. 1. *junct. gloss. V. Irritos, & c. 2. de Schismat. c. statumimus. 1. q. 1.*

2120. Questio est 4. an Episcopus possit licitè ordinare alios, quam suos subditos? *Re.* Negativè, nisi habeat licentiam sui Superioris; vel Episcopus aliunde concessam habeat facultatem, ordinandi, *etiam alienos*; c. 1. *cum seq. 9. q. 2. c. 2. h. t. in 6. Trid. Sess. 14. c. 2. & Sess. 23. c. 8. de Reform.* & hoc procedit 1. etiam de tonsura clericali, c. *fn. h. t. in 6. c. Primatus, dist. 71. junct. gloss. V. obvineat*; & sic tonsuratus, tonsuram inutiliter habet, ut scilicet sine proprij Episcopi dispensatione non possit ultra promoveri, vel ad Ordines, vel ad beneficia; ita Sanchez l. 3. *moral. c. 1. à n. 15.* Procedit 2. etiam, ut Archiepiscopus, extra casus in jure expressos, ordinare non possit subditos sui Suffraganei; quia non sunt de ipsius diocesi. Procedit 3. ut nec possit Episcopus sub tempore ratihabitionis de futuro proprij Episcopi; Pirhing. hic n. 27.

2121. Verum ab hac responsione excipe 1. nisi proprij Episcopi sint manifestè suspensi publicè ex causa, quod alienum subditum ordinaverint, sine sui proprij Episcopi licentia. Tunc enim Clericos eorum subditos ordinare potest Episcopus vicinus, c. 2. *Clericis quoque, h. t. in 6. cum gloss. V. manifesta*; V. n. 2800. Excipe 2. nisi subditus alienus sit alteri Episcopo, habenti propriam diocesium actu, & non merè titulariter familiaris per triennium; & ipsi ab ordinante, statim cum ordinatione ipsa, seclusâ omni fraude, conferatur beneficium; *Trid. Sess. 23. de Reform. c. 9.* in quaestione autem, an ejusmodi Episcopus, cum tali suo familiari, ceteroquin alieno, dispensare possit in interstitijs. *Re.* negativè, quia potestas dispensandi in his diversa est à potestate ordinandi; cum ergo *Trid.* loquatur *de hac*, & ejus dispositio restringat potestatem Ordinatio, adeoq; odiosa sit, non extenditur ad illam: excipe 3. nisi Episcopus, alieno subdito, actu contulerit beneficium sufficiens ad titulum; quia sic jam ratione beneficii in ejus diocesi fit illi subditus; sed de hoc V. dicenda à n. 2137.

2122. Questio est 5. an Religiosi exempti pos-

possint ab alio, quàm Ordinario loci, in quo situm est eorum Monasterium, in quo degunt, ordinari? R. negativè ex c. cum nullus. 4. h. t. in 6. Excipe, nisi accedat illius Ordinarij loci licentia, & proprij Superioris consensus; vel habeant Privilegium Papæ, ut cum licentia suorum Superiorum ordinari possint à quocunque Episcopo, Catholico, quale habet nostra Societas ex constitut. Gregor. XIII. incip. Pium, & utile; quæ responsio negativa procedit etiam de Novitijs apud tales Religiosos, ut communiter docent Commentatores in cit. c. nullus. Quod sic habet: Nullus Episcopus, vel quivis alius infanti (nisi forte religionem intraret) seu illiterato, sed nec absq. sui Superioris licentia, homini, diæcesis aliene, Clericalem præsumat conferre tonsuram: nec etiam conjugato, nisi volenti religionem intrare, aut ad sacros ordines promoveri: prout est Sacris Canonibus definitum. Qui vero contra fecerit (ut in eo, in quo peccaverit, puniatur) per unum annum, à collatione Clericalis tonsuræ duntaxat, noverit se suspensum.

ARTICULUS III.

Quis Episcopus censeatur proprius ad conferendos Ordines?

2123. CUM nemo jure communi, & ordinario ad ordines promoveri possit, nisi à proprio Episcopo, quaritur, quis in ordine ad hunc effectum censeatur proprius Episcopus? Resp. ex c. cum nullus h. t. in 6. quòd ille, qui est Episcopus in loco, vel tue originis, vel tui domicilij, vel beneficij, quòd obtines; hæc tamen intelligendo juxta dicendas limitationes ex constitutione Innocentij XI. incip. Speculatores domus Israël, publicatâ Romanæ 1694. 6. Novembr. qua plura declarantur, & præscribuntur pro tollendis abusibus, & fraudibus circa ordinationes alienorum subditorum.

§. I.

De Episcopo proprio ratione originis.

2124. ANtequam resolvamus quæstionem, qui Episcopus censeatur jure proprius

ad conferendos, & recipiendos Ordines ab illo, propter multa, ut constabit ex dicendis, præmittenda est constitutio Innocentij XI. incip. Speculatores domus Israël, publicatâ Romæ 6. Novembr. 1694. ab Archiepiscopo Salisburgensi acceptata, missaq. ad suos Suffraganeos, cujus synospin in seq. referemus.

In §. Speculatores, qui est primus, dicit, quòd statim in principio sui Pontificatûs concluderit secum, ad sacra ministeria non admittere, nisi eos, qui digni possint dominica Sacramenta tractare, ac edificare cunctos, fidei scientiâ, & operum disciplinâ; in §. sanè 2. quòd ex hoc sibi ultrò proposuerit, severiorem quandam rationem in concedendis indultis, fuscipiendi sacros Ordines, extra tempora, & interstitijs ad id designatus, non servatis. In §. ceterùm per ea 3. quòd si tamen aliquando in prædictis, ex certis tantùm, ac magis rationabilibus causis dispensaverit, per ejusmodi indulta, nullo modo velit intelligi relaxata Tridentini decrera, de non ordinandis ad patrimonij titulum, nisi illis, quos Episcopi pro necessitate, vel commoditate suarum Ecclesiarum assumendos judicaverint, nec etiam ad hujusmodi indulta exequenda, Episcopos ipsos arctare.

In §. omnes insuper 4. hortatur, & seridè monitos vult omnes, cujuscunque tandem gradus, ordinis, & dignitatis fuerint, quibus à Sede Apostolica, Ordines extra tempora conferendi, vel alijs, ut illos sic conferre valeant, indulgendi, potestas fieri consuevit, ut præscriptos sibi desuper, in suis quique facultatibus terminos, religiosè custodiant, nec eos ullatenus transgrediantur, ullius consuetudinis, vel exempli prætextu. In §. verùm 5. habet, quòd, quò magis curam in prædicta, intendit, hoc majori dolore, ex querelis ad se delatis, intelligat, aliquos, qui Clericales Ordines sibi à proprijs Episcopis negatos, seu quos ob impedimenta Canonica sibi ab illis negandos timent, sine literis dimissorijs, & commendatijs suorum Ordinariorum, imò sæpe inscijs, sæpe etiam invitis illis, sub minus legitimis, imò quæstivis titulis beneficij Ecclesiastici, originis, domicilij, familiaritatis, ac continue Episcoporum commensalitaris, in sacrarum legum fraudem, & contemptum, illegitimè suscipere Ordines. In §. Hinc est 6.